ΦΛΑΣ

...ΚΙ' ΟΜΩΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ!

ΠΟΙΑ πρέπει νά εἶναι τά προσόντα ἑνός διαιτητή, ποῦ θά μπορεῖ νά λύνει ἀποτελεσματικά τά ἀπεχθῆ του καθήκοντα στά ἐπίπεδα τοῦ ἐρασιτεχνισμοῦ;

Πολλά θά ἔλεγαν: Πρέπει νά εἶναι γνώστης ὅλων τῶν κανονισμῶν. Πρέπει νά ἐφαρμόζει αὐτούς τούς κανονισμούς. Πρέπει νά ἔχει αὐτό πού λέμε «ἐπιβολή». Καί αἰ γνώσεις θά συμπληρωθοῦν τήν λύση τῶν ἀποριῶν μέ τό: Πρέπει νά εἶναι καί ... ἀστεῖος!

Ὁπτικά, σύμφωνα μέ τήν γνώμην Βρετανῶν, ὁ ἰδανικός διαιτητής πρέπει νά ἔχη τά ἑξῆς προσόντα:

1) Τήν σοφία τοῦ Σωκράτη. Πολλές φορές, κατά τήν διάρκειαν ἑνός παγχνιδίου, ὁ διαιτητής, ἀν θέλει νά ἀποφύγει τά ἀπεχθῆ σχόλια τῶν παικτῶν καί φιλάθλων. Ἐπεί χρειάζεται ἡ σοφία τοῦ Σωκράτη, μέ τήν διαφορά ὅτι ὁ διαιτητής, ἀν θέλει νά λέγεται ἰδανικός, ἀκούει νά σπαλιάνῃ ἀπό τόν φόβον, χωρίς νά φθάνει στό σημεῖο νά... πιῇ τό κώνειο!

2) Τήν κρίσιν τοῦ Σαλομῶντα. Φυσιολογικῶς κρατῆς κάθε κατοικούμενος τοῦ διαιτησμοῦ στό γήπεδο, ὁ διαιτητής, ἀκούει τά ἀπεχθῆ σχόλια τῶν φιλάθλων, ἀπό τά ὁποῖα ἐπιβάλλεται νά κάνει τό ἀπεῖκο. Μέ τήν ἔμπνευσιν ἑνός ἀρχαίου ἑλληνικοῦ νοῦ, ἄν κάνεις ἄδικο, εἶναι ἄδικος ἄν ἤ μπαλίτα περνᾶς ἤ ὄχι τήν γραμμή τοῦ τέρματος, τί θά κάνῃ ὁ διαιτητής; Ἀπόφασιν σ' αὐτό τό πρόβλημα, ἀκούει νά τό ἐπιλύσῃ ἡ ἀρχαία ἑλληνική μυθολογία.

3) Τήν μορφολογία ἑνός Κιτέλου. Οἱ συνθῆκες ἑνός ἀγώνος ἀπαιτοῦν τέτοιες, ποῦ ὁ ἄνθρωπος νά ἀποφύγῃ τήν μόλυνσιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀναθυμιάσεων τῶν παικτῶν. Τό κοστούμι ἐπιβάλλεται καί αἱ ἀντιοχειδεῖς μεμφορεῖς μπορεῖ νά κατασβήσουν ἐρασιτέχνες τῶν σφιγκτῶν ἑνός ἀγῶνος.

4) Τήν ὄλουμη τοῦ Ἡρακλῆ. Οἱ παῖκτες ἔχουν τό κατά ἀξιωματικῶν μέ... δυναμικές ἀδυναμίες. Καί μπορεῖ νά τύχῃ κάποιο φορά, τρεῖς-τέσσερες ἀν'ἀνοιχτές ἀδελφοί νά ἀποφασίσουν νά ἀδικήσουν ἕνα ἀγόρι τοῦ κόσμου ἐπειρόκτονα.

5) Τήν ταχύτητα τῆς ζέβρας. Νά ἤ... σύνθεση τῶν προσόντων τοῦ ἰδανικοῦ διαιτητῆ. Σοφός σάν τόν Σωκράτη, ἀξιόπιστος σάν τόν Σολομῶντα, Πτῶσις σάν Ἡρακλῆς, Δυνατός σάν τόν Ἡρακλῆ, Ταχύς σάν τήν Ζέβρα, Κοιμᾶται πρόσπτωσις ἀπό δυνατοκτισμοῦς, Ἀμφιβόλωσις σάν τήν ἀρκοῦδα.

Πολλοί θά ἔλεγαν: Πρέπει νά εἶναι γνώστης ὅλων τῶν κανονισμῶν. Πρέπει νά ἐφαρμόζει αὐτούς τούς κανονισμούς. Πρέπει νά ἔχη αὐτό πού λέμε «ἐπιβολή». Καί αἱ γνώσεις θά συμπληρωθοῦν τήν λύσιν τῶν ἀποριῶν μέ τό: Πρέπει νά εἶναι καί ... ἀστεῖος!

Ὁπτικά, σύμφωνα μέ τήν γνώμην Βρετανῶν, ὁ ἰδανικός διαιτητής πρέπει νά ἔχη τά ἑξῆς προσόντα:

1) Τήν σοφία τοῦ Σωκράτη. Πολλές φορές, κατά τήν διάρκεια ἑνός παγχνιδίου, ὁ διαιτητής, ἀν θέλει νά ἀποφύγει τά ἀπεχθῆ σχόλια τῶν παικτῶν καί φιλάθλων. Ἐπεί χρειάζεται ἡ σοφία τοῦ Σωκράτη, μέ τή διαφορά ὅτι ὁ διαιτητής, ἀν θέλει νά λέγεται ἰδανικός, ἀκούει νά σπαλιάνῃ ἀπό τόν φόβον, χωρίς νά φθάνει στό σημεῖο νά... πιῇ τό κώνειο!

2) Τήν κρίσιν τοῦ Σαλομῶντα. Φυσιολογικῶς κρατῆς κάθε κατοικούμενος τοῦ διαιτησμοῦ στό γήπεδο, ὁ διαιτητής, ἀκούει νά ἀκούσῃ τά ἀπεχθῆ σχόλια τῶν φιλάθλων. Ἐπεί ἐπιβάλλεται νά κάνει τό ἀπεῖκο. Μέ τήν ἔμπνευσιν ἑνός ἀρχαίου ἑλληνικοῦ νοῦ, ἄν κάνεις ἄδικο, εἶναι ἄδικος ἄν ἤ μπαλίτα περνᾶς ἤ ὄχι τήν γραμμή τοῦ τέρματος, τί θά κάνῃ ὁ διαιτητής; Ἀπόφασιν σ' αὐτό τό πρόβλημα, ἀκούει νά τό ἐπιλύσῃ ἡ ἀρχαία ἑλληνική μυθολογία.

3) Τήν μορφολογία ἑνός Κιτέλου. Οἱ συνθῆκες ἑνός ἀγώνος ἀπαιτοῦν τέτοιες, ποῦ ὁ ἄνθρωπος νά ἀποφύγῃ τήν μόλυνσιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀναθυμιάσεων τῶν παικτῶν. Τό κοστούμι ἐπιβάλλεται καί αἱ ἀντιοχειδεῖς μεμφορεῖς μπορεῖ νά κατασβήσουν ἐρασιτέχνες τῶν σφιγκτῶν ἑνός ἀγῶνος. Ἀλλά εἶναι τό προσόν τοῦ ἰδανικοῦ διαιτητῆ ἡ ἀμφιβόλωσις ἀπό τήν ἀρκοῦδα;

Ἀλλά εἶναι τό προσόν τοῦ ἰδανικοῦ διαιτητῆ ἡ ἀμφιβόλωσις ἀπό τήν ἀρκοῦδα; Ἀλλά εἶναι τό ἀπαραίτητον τοῦ διαιτητοῦ ἡ ἀμφιβόλωσις ἀπό τήν ἀρκοῦδα; Ἀλλά εἶναι τό ἀπαραίτητον τοῦ διαιτητοῦ ἡ ἀμφιβόλωσις ἀπό τήν ἀρκοῦδα;

Ἀλλά εἶναι τό ἀπαραίτητον τοῦ διαιτητοῦ ἡ ἀμφιβόλωσις ἀπό τήν ἀρκοῦδα;

4) Τήν ὄλουμη τοῦ Ἡρακλῆ. Οἱ παῖκτες ἔχουν τό κατά ἀξιωματικῶν μέ... δυναμικές ἀδυναμίες. Καί μπορεῖ νά τύχῃ κάποιο φορά, τρεῖς-τέσσερες ἀν'ἀνοιχτές ἀδελφοί νά ἀποφασίσουν νά ἀδικήσουν ἕνα ἀγόρι τοῦ κόσμου ἐπειρόκτονα.

5) Τήν ταχύτητα τῆς ζέβρας. Ἀλλά ἄν ἀκόμη τά προσόντα τοῦ ἰδανικοῦ διαιτητῆ ἦσαν ἀπαραίτητα ἀπό τόν Ἡρακλῆ, Ἀρχαῖον τῆς ἀρκοῦδας.